4. A vonósnégyes a késő 18. és kora 19. században

-a billetnyűs szonátához képest, a vonósnégyesekben **gyakrabban fordulnak elő fúgák**

-18.sz. közepén új műfaj

Ismeretlen festő: Joseph **Haydn** (vl 1) vonósnégyest játszik **Mozart** (vla, lapoz), **Vanhal** (vlc) és **Dittersdorf** (vl 2) társaságában (1790 előtt; Staatsmuseum, Bécs)

-mind a négyen írtak vonósnégyeseket

- 1784-ben zajlott le ez kvartett-estély--> Michael KELLY memoárjában megemlíti ("A játékosok egész jók voltak, egyik sem volt mestere a hangszernek")

<u>Jellemzői:</u>

- a billentyűs szonátával ellentétben **jellemzően férfi előadók** által művelt műfaj
- inkább professzionisták, mint műkedvelők műfaja

- X nincs egyértelmű történeti előzménye; a négyszólamú szerkesztés előfordul ugyan
 - az olasz sonata a quattro és sinfonia a quattro
 - a francia sonate en quatuor és ouverture à quatre műfajában

DE ezeket **continuo-basszussal** játszották, a sinfoniákat + ouvertureöket ráadásul **szólamonként több hangszerrel**

 közelebb állnak hozzá stílusban a délnémet és osztrák négyszólamú vonós szimfóniák és divertimentók (szólamonként 1 hangszer, szórakoztató jellegű)

A vonósnégyesek szerzői: német, osztrák és cseh környezetben kezdték művelni olyan szerzők, mint Asplmayr, Ordonez, Dittersdorf, Vanhal, Starzer, Gassmann, Franz Xaver Richter, Holzbauer, Camerloher, Christian Cannabich és Joseph Haydn

az 1780-as évekig az ilyen műveket **rendszerint** divertimentónak nevezték,

- ami szórakoztató funkcióra, kevert stílusra
- ☐ és szóló hangszerekkel történő előadásra utalt

Haydn vonósnégyes-opuszai:

- -Nap-kvartett-fúga finálék--> kettős témájú fúga, sok témás (3-4) fúgák
- -Orosz kvartettek--> először rondó finálé, kettős variáció--> szabad kontrapunktikus szólamszerkesztése, egyenrangúbbak a szólamok:

Kétféle tekintetben is igen eredeti zene

- 1. tonális szempontból (néhány pillanatig úgy tűnik, mintha D-dúrban lenne, csak a 2. ütem végére válik egyértelművé, az "aisz" megjelenésével, hogy h-moll az alaphangnem)
- 2. a szólamok kontrapunktikus önállósága szempontjából (vl 1 nyitó motívumát a 3. ütemben átveszi a vlc; dallam és kíséret hol az egyik, hol a másik szólamba kerül)
- -Erdődy-kvartettek-->ebben van a Kaiser kvartett--osztrák császár/német himnusz,
- -Lobkowitz-kvartettek-kastélyban mutatták be az Eroicát is

Fúgák a klasszikus kamarazenei repertoárban

Egy időben azt hitték:

Haydn újításaként került be a vonósnégyes műfajába, illetve hogy
Mozartnál is Haydn hatására jelent meg

Meghatározó jelentőséget tulajdonítottak

- ebben a tekintetben Gottfried van SWIETEN bárónak is, akinek bécsi otthonában rendszeresen játszottak Bach- és Händel-műveket
- fúgakomponálásnak töretlen hagyománya volt végig a 18. század folyamán és más szerzők kvartettjeiben is előfordul (pl RICHTER kvartettjeiben, amely korábban jelent meg, mint Haydn op. 20-as "Nap"-kvartettjei)

(HAYDN levele LAVATER svájci tudósnak; ÖTTINGEN-WALLERSTEIN hercegnek

: kiad egy 6 kvartettből álló művet, **"új, egészen kivételes stílusban íródtak"-->marketing** miatt is, több levelében így hirdette)

MOZART vonósnégyesei

- a műfaj messze **nem olyan központi jelentőségű,** mint Haydnnál
- a kompozíciók egy jelentős része **serdülőkori mű** ezek elsősorban **olasz mintákat** követnek!!! (nem Haydn hatására, mint hitték)
- érettkorában szívesebben írt vonósötösöket (2 vl, 2 vla, vlc)

Haydnnak dedikált opusz: viszont fontos, mívesen kidolgozott és Mozartnál példátlanul hosszú ideig készült; reklám funkciója is van--> a műfaj jelentős alakjának ajánlja

BEETHOVEN vonósnégyes-opuszai

A késői korszakban a legjelentősebb.

1. Periódus: 1798-1800 -> "Lobkovicz" kvartettek

★Középső periódus: 1806; 1809; 1810 -> "Razumovszkij"; "Hárfa"; "Quartetto" kv.

Kései periódus: 1824-26 [6 db]

BEETHOVEN, op. 131 cisz-moll kvartett felépítése:

-A nyitótétel nem szonátaforma, hanem fúga!!!! (senki másnál)

- a furcsa héttételes szerkezetben a Gyors-Lassú-Scherzo-Gyors tételrend nyomai vehetők ki
- ugyanakkor a tételek megszakítás nélkül követik egymást és egyetlen, megszakítás nélküli folyamatot alkotnak, más hangneműek
- 3. és 6. nyilvánvalóan nem önálló tétel, hanem rövid, moduláló átvezetés
- a fúga mint nyitótétel merőben szokatlan ötlet (később Bartók írt hasonló jellegű nyitótételt az I. vonósnégyesben)
- a ciklus centrumában variációs lassútétel áll

Nála a szubjektív kifejezésen van a hangsúly!!